

การศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

ชื่อผู้วิจัย

อาจารย์มานอน เมธาภูมิพงษ์สกุล

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานักศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ
ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
ชื่อผู้วิจัย	อาจารย์มาโนชน์ เมธาพุดพิงษ์สกุล
สาขาวิชา	พื้นฐานทั่วไป วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
ปีการศึกษา	2561

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1. เพื่อศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดความรับผิดชอบต่อการะงาน 2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการะงาน กลุ่มตัวอย่างประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ 1. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการะงาน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 2. แบบสอบถามพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการะงาน แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3. แบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการศึกษสาเหตุของพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดความรับผิดชอบต่อการะงาน พบว่า สาเหตุของการขาดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการะงานมาเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 64 ประกอบด้วยพฤติกรรมเกียจคร้านและไม่เห็นความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย และนักศึกษาขาดความรับผิดชอบในการทำงาน

2. จากการหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการะงาน พบว่า นักศึกษาในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มีภาระกระตุ้น และการให้รางวัล มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 5 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบในระดับที่ดีมาก โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 93

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ” เป็นรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เห็นถึงประโยชน์และเจตคติที่ดีต่อการส่งงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและปลูกฝังความรับผิดชอบ

ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณาจารย์ทุกท่าน วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ที่ให้ข้อมูลของนักศึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อรายงานวิจัยในชั้นเรียน

ผู้จัดทำขอขอบคุณ นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชาการตลาด ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทำรายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

นายมานอนน์ จิตสำโรง

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(2)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	1
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
1. พฤติกรรม	4
2. เทคนิคการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	8
3. วัตถุประสงค์ของงาน	8
4. ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	9
5. ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivution).....	10
6. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement)	10
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	13
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	13
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	13
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	14
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	15

สารบัญ

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	17
ตอนที่ 1 ผลการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อภาระงาน	18
ตอนที่ 2 ผลของสาเหตุที่นักศึกษาามีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน	19
ตอนที่ 3 ผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน	20
ตอนที่ 4 ผลการการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานจำนวน 4 ครั้ง	28
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	30
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
อภิปรายผล.....	31
ข้อเสนอแนะ	33
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	33
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	33
ภาคผนวก.....	34
บรรณานุกรม.....	35
ประวัติผู้วิจัย.....	36

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อภาระงาน.....	18
2 แสดงสาเหตุที่นักศึกษามีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน.....	19
3 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 1 สังเกต การขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์).....	20
4 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรง โดยการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำได้ถูกต้อง และเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์).....	22
5 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้น โดยการให้รางวัล และตำหนิหรือ ลงโทษนักศึกษาที่ไม่ส่งงาน โดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น.....	24
(ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์)	
6 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มีการกระตุ้น และการให้รางวัล มีเพียงการมอบหมาย ภาระงานให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์).....	26
7 แสดงผลการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน จำนวน 4 ครั้ง.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

จากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้รับหน้าที่ให้จัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยพื้นฐาน นักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในภาคเรียนที่ 1 นั้น คือนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 จำนวน 6 ห้อง ได้แก่ ห้อง ปวช. 1/1 ช. 1/3 ปวช. 1/4 ช. 1/6 ปวช. 1/11 และ ช. 1/12 จากภาคเรียนที่ผ่านมา อาจารย์ผู้สอนพบว่านักศึกษาไม่ค่อยให้ความร่วมมือในระหว่างการจัดการเรียนการสอน และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม คือ การพูดคุยเสียงดัง ชวนเพื่อนนักศึกษาในห้องเรียนด้วยกันร่วมกันก่อวุ่น และไม่ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ส่งผลต่อผู้สอน ทำให้อาจารย์ผู้สอนต้องตามงาน หรือ เคี้ยวเชิญให้นำมาส่งในหลายๆ ครั้ง และจากพฤติกรรมที่ไม่ดีนี้จะติดเป็นพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในภาระงานที่นักศึกษาได้รับ เกิดภาวะการล้มเหลว ยังมีปริมาณงานมากขึ้นนักศึกษาก็จะไม่ทำ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่ทางวิทยาลัยได้กำหนดไว้

ดังนั้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษา จึงเป็นหน้าที่ของอาจารย์ผู้สอนโดยตรง เพื่อไม่ให้นักศึกษามีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบ เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาของนักศึกษา และเป็นคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม และในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจะนำวิธีการเสริมแรง (Reinforcement) มาใช้ในการแก้ปัญหา เช่น การกล่าวคำชมเชย หรือ การให้รางวัล เป็นการตอบแทน โดยวิธีการนี้อาจจะเป็นวิธีการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษา และเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน กรณีศึกษา : วิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน
2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง และมีความรับผิดชอบในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามเวลาที่กำหนด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้

1.1 ประชากร (Poputation)

ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ปีการศึกษา 2561 มีจำนวน 226 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง ช. 1/3 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

พฤติกรรมการติดเกม, เล่น, จี้เก็ยจ, พุดคุยเสียงดัง, ติดโทรศัพท์, เข้าห้องเรียนช้า, ไม่ทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมาย, ก่อกวนเพื่อนร่วมชั้นเรียน

2.2 ตัวแปรตาม

นักศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อภาระงาน

2.3 ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระหว่างวันที่ 4 มิถุนายน 2561 – 30 ตุลาคม 2561

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสาเหตุของพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน
2. ทำให้ทราบถึงแนวทางแก้ไข เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น และผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการได้กำหนดไว้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาระงาน หมายถึง สิ่งที่นักศึกษาได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน เช่น ใบงาน แบบฝึกหัด การบ้าน เป็นต้น

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ปีการศึกษา 2561 ห้อง ช.1/3 จำนวน 44 คน

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่ไม่เหมาะสมในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอน เช่น การไม่ทำงาน ไม่ส่งงาน หรือ ส่งช้าไม่ตามกำหนดที่อาจารย์ผู้สอนได้กำหนดไว้ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาโดยการเสริมแรงทั้งทางบวก (Positive Reinforcement) และ ทางลบ (Negative Reinforcement) เพื่อเป็นผลให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาไปในทางที่ดีขึ้น มีความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒนา โดยผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. พฤติกรรม
2. เทคนิคการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
3. วัตถุประสงค์ของงาน
4. ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
5. ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivution)
6. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตแม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม เช่น คน สัตว์ มีนักพฤติกรรมศาสตร์บางคนได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรมมีความหมาย กว้างขวางครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมของสิ่งที่ไม่มีชีวิตด้วย เช่น การไหลของน้ำ คลื่นของน้ำ ทะเล กระแสลมที่พัด การปลิวของฝุ่นละออง การเดือดของน้ำ เป็นต้น สิ่งที่กล่าวมาเป็นการ เคลื่อนไหวของสิ่งไม่มีชีวิต แต่มีการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะหนึ่งไปยังอีกลักษณะหนึ่ง เลยก็นับว่า คล้าย ๆ กับเป็นปฏิบัติหรือเป็นกิจกรรมที่ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้นจึงนับว่าเป็นกิจกรรมด้วย การศึกษาเรื่องพฤติกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของคนส่วนพฤติกรรมของสัตว์ กระทำเป็นบางครั้ง เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนได้ดียิ่งขึ้น

1.1 พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior)

พฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิบัติของบุคคลหรือกิจกรรมของบุคคลที่ปรากฏออกมา ให้บุคคลอื่นได้เห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำทางอื่น ๆ ที่ปรากฏออกมาให้เห็นได้ พฤติกรรม ที่ปรากฏออกมาให้เห็นภายนอกนั้นเป็นสิ่งที่คนมองเห็นตลอดเวลา เป็นปฏิบัติที่เราได้แสดง พฤติกรรมออกมาตลอดเวลา พฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมามีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสังคมใดที่ประเมินคุณภาพของคนว่าเป็นคนดี มีระเบียบวินัย สุภาพ ซื่อสัตย์ ทารุณ เป็นต้น ล้วนแต่ประเมินคุณภาพของพฤติกรรมภายนอกทั้งสิ้น ถ้าไม่แสดงออกมาสังคมก็ไม่ทราบว่า บุคคลนั้นเป็นคนอย่างไร พฤติกรรมที่คนแสดงออกมาให้เห็นภายนอกจึงนับว่าเป็นองค์ประกอบที่

สำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม สังคมชอบตัดสินคนด้วยพฤติกรรมภายนอก ดังนั้นพฤติกรรมที่เราเห็นได้ทราบอาจไม่ใช่พฤติกรรมที่แท้จริงของเขา และไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริง คือการกระทำไม่ตรงกับความคิดความรู้สึก บางคนอาจสวมหน้ากากเข้าหากัน หรือแสดงไปตามบทบาทที่เขาเป็นบางครั้งจึงกำหนดไม่ได้ว่าเป็นเรื่องจริง เพราะไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงออกมาทั้งหมด

1.2 พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior)

พฤติกรรมภายใน หมายถึง กิจกรรมภายในที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งสมองทำหน้าที่รวบรวม สะสมและสั่งการ ซึ่งเป็นผลจากการกระทำของระบบประสาทและกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางด้านชีวเคมีของร่างกาย พฤติกรรมภายในมีทั้งรูปธรรมและนามธรรม ที่เป็นรูปธรรมคนอื่นจะสังเกตเห็นไม่ได้แต่จะใช้เครื่องมือทางการแพทย์ทดสอบได้ สัมผัสได้ เช่น การเต้นของหัวใจการหดและการขยายตัวของกล้ามเนื้อ การบีบของลำไส้ การสูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกาย เป็นต้น ที่เป็นนามธรรมได้แก่ ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งจะอยู่ในสมองของคน บุคคลภายนอกไม่สามารถจะมองเห็นได้ หรือสัมผัสได้เพราะไม่มีตัวตน และจะทราบว่าเขาคิดอย่างไรก็ต่อเมื่อเขาแสดงออกมา เช่น การแสดงอารมณ์มาดร้าย ใช้คำพูดข่มขู่หรือระงำดั่งที่คิดไว้ พฤติกรรมภายในจะมีเหมือนกันหมดทุกวัยไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ เพศชาย เพศหญิง หรือต่างเชื้อชาติ ส่วนที่จะแตกต่างกันจะอยู่ที่จำนวน ปริมาณหรือคุณภาพเท่านั้น พฤติกรรมภายในมีความสำคัญต่อคน เป็นคุณสมบัติที่ทำให้คนเหนือกว่าสัตว์ คนมีแนวคิดที่มีระบบและคาดการณ์ในสิ่งต่างๆ ในอนาคตได้ พฤติกรรมภายในของคนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมา บางสถานการณ์ก็ไม่อาจสอดคล้องกันได้ เช่น บางครั้งไม่พอใจในการกระทำของผู้อื่นก็อาจจะทำเฉยเพราะไม่กล้าต่อว่าหรือทำร้ายเขา เพราะถ้ากระทำอะไรลงไปอาจทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกันขึ้นได้ มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกตั้งแต่เกิดจนตาย พฤติกรรมที่แสดงออกมากอาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัว หรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูและอบรมจากครอบครัวหรือในทางตรงกันข้ามอาจสืบเนื่องมาจากการขาดการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัว จึงทำให้มีปัญหาอยู่มาก ในแต่ละช่วงของชีวิตจะมีพัฒนาการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปบ้างโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องปรับพฤติกรรมให้เข้ากับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมในทุกๆด้าน เมื่อขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคน จึงทำให้คนเปลี่ยนพฤติกรรมได้ยาก เช่น บางชุมชนมีพฤติกรรมมารับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ เป็นต้น

1.3 การสร้างพฤติกรรมใหม่

การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) คือการนำเอาหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ทางจิตวิทยาที่ได้ผ่านการวิจัย ทดสอบแล้ว มาใช้ในการศึกษาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยวิธีการอย่างเป็นระบบ และเป็นวิทยาศาสตร์ โดยเทคนิคในการปรับพฤติกรรมซึ่งมีวิธีการหลักๆ 4 วิธี คือ

1.3.1 การควบคุมตนเองและการบังคับตนเอง คือการที่บุคคลสามารถควบคุมพฤติกรรม หรือการกระทำของตนเองได้ โดยที่เขาสามารถเลือกพฤติกรรมเป้าหมาย และกระบวนการที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้นด้วยตัวเอง การควบคุมตนเองและการบังคับตนเองถือว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของการปรับพฤติกรรม เพราะการปรับพฤติกรรมมุ่งหมายที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่พึงประสงค์ให้เกิดเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์โดยเขาสามารถบังคับและควบคุมตัวเองได้ ให้ประพฤติปฏิบัติหรือกระทำแต่ในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม จึงถือว่าได้บรรลุเป้าหมายของการปรับพฤติกรรม การปรับพฤติกรรม โดยการพัฒนาการควบคุมตนเองนั้น เราสามารถนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ได้หลายประการ เช่นการควบคุมสิ่งเร้าไม่ให้มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม การสังเกตตนเองในพฤติกรรมที่แสดงออกต่างๆ และหมั่นยับยั้ง การเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองในเรื่องพฤติกรรมที่ถูกต้อง และการพัฒนาความรับผิดชอบให้มากขึ้นหรือในระดับที่สูงขึ้น

1.3.2 การสร้างพฤติกรรมใหม่ เป็นเทคนิคสำหรับใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ โดยการเสริมแรงต่อพฤติกรรมที่เราคาดหวังว่าจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ต้องการเช่นต้องการมาทำงานเช้ากว่าเดิม หรือทำงานให้มีความผิดพลาดน้อยลง โดยดำเนินการตามขั้นตอนคือ ขั้นแรกเลือกพฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้น ขั้นตอนที่สอง เลือกตัวเสริมแรงทางบวกที่เหมาะสม ขั้นตอนที่สาม ลงมือปฏิบัติแต่งพฤติกรรมพร้อมกับการให้การเสริมแรงคือการให้รางวัลในพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสม และให้การลงโทษในพฤติกรรมที่บกพร่อง แต่ทั้งนี้ก็มีวิธีหนึ่งที่น่าสนใจคือเทคนิคการเลียนแบบ ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยอาศัยการสังเกตจากพฤติกรรมของตัวแบบซึ่งได้แก่พฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างที่ดี ซึ่งพฤติกรรมของตัวแบบสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ให้แก่ตนเองหรือบุคคลที่เราต้องการสร้างพฤติกรรมได้

1.4. การลดพฤติกรรม

การลดพฤติกรรมหมายถึงการตัดทอนหรือลบพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกไปซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวอาจจะสร้างปัญหาและความเดือดร้อนให้ตัวเองและผู้อื่น ได้ซึ่งเราสามารถใช้นเทคนิคต่างๆ เช่น การลงโทษ ซึ่งผู้ลงโทษจะต้องเข้าใจหลักการในการลงโทษ ดังนี้

1.4.1. ถ้าจะลงโทษต้องลงโทษให้รุนแรงที่สุดโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลว่าเคยได้รับโทษสถานใดมาแล้ว

1.4.2. การลงโทษไม่ควรเพิ่มโทษอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เพราะอาจทำให้ผู้ถูกลงโทษค่อยๆ ปรับตัวและทนต่อการลงโทษได้ จนทำให้การลงโทษไม่ได้ผล

1.4.3. ลงโทษทันทีและทุกครั้งที่เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปรากฏขึ้น

1.4.4. ควรให้แรงเสริมแก่พฤติกรรมที่พึงประสงค์ควบคู่กันไปด้วย

1.5 การเพิ่มพฤติกรรมหรือคงพฤติกรรมไว้

เมื่อมีการสร้างพฤติกรรมให้กับบุคลากรแล้วสิ่งที่สำคัญยิ่งคือการธำรงรักษาพฤติกรรมให้คงอยู่ถาวรหรือนานที่สุด ซึ่งคงต้องอาศัยหลักการเสริมแรงในทางบวกเป็นหลัก แต่หากจำเป็นอาจเสริมแรงในทางลบก็ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.5.1 การเสริมแรงทางบวก คือ สิ่งเร้าที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ และส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะดำรงอยู่กล่าวคือเกิดการตอบสนองที่จะมีพฤติกรรมนั้นๆ บ่อยขึ้น ซึ่งหลักการเสริมแรงทางบวกมีดังนี้

1.5.1.1 ให้แรงเสริมทันทีที่พฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิด

1.5.1.2 ตัวเสริมแรงที่ให้อาจมีขนาดและมีปริมาณมากพอ

1.5.1.3 ถ้าเป็นแรงเสริมทางสังคมผู้ให้ต้องแสดงออกอย่างจริงจัง

1.5.1.4 ต้องใช้การเสริมแรงไปตามขั้นตอนเริ่มต้นจากพฤติกรรมย่อยที่เป็นพื้นฐานก่อน

1.5.2 แรงเสริมทางลบ คือ สิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่บุคคลไม่พึงพอใจ ซึ่งบุคคลอาจหลบเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงได้ด้วยการทำพฤติกรรมบางอย่าง บุคคลจะกระทำพฤติกรรมนั้นมากขึ้นถ้าเขาเชื่อว่าจะช่วยให้เขาหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาได้ หลักของการเสริมแรงทางลบก็คือ การให้สิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจตลอดเวลาเพื่อจะได้แสดงพฤติกรรมหลีกเลี่ยงจากสิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจนั้น

ในการบริหารงานที่ต้องอาศัยบุคลากรในการช่วยขับเคลื่อนองค์การให้มุ่งไปสู่เป้าหมายนั้นพฤติกรรมเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งเพราะเหตุว่าถึงแม้บุคลากรจะมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การมากเพียงใด แต่ถ้าไม่ได้แสดงพฤติกรรมออกมาแล้ว การทำงานจะลู่ลวงอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร ซึ่งเราอาจเคยได้ยินคำพูดที่กล่าวกันเล่นๆว่า “รักนะแต่ไม่แสดงออก” ดังนั้นสิ่งสำคัญยิ่งในการบริหารคนคือให้การทำให้บุคลากรรักองค์การและแสดงออกมากในการทำงานอย่างชัดเจน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิบัติหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตแม้ว่าจะสังเกตได้หรือไม่ก็ตาม ดังนั้น การศึกษาเรื่องพฤติกรรมส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรม

ของคนส่วนพฤติกรรมของสัตว์กระทำเป็นบางครั้ง เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนได้ดียิ่งขึ้น

2. เทคนิคการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การเปลี่ยนพฤติกรรมในเด็กโดยใช้พฤติกรรมบำบัด สามารถนำไปใช้ได้ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน โดยอาจใช้เทคนิคต่างๆดังนี้

2.1 จัดสิ่งแวดล้อม สร้างบรรยากาศให้เหมาะสม เช่นเวลาเรียน ควรปิดโทรทัศน์ ไม่ควรมีสื่อรบกวน

2.2 ใช้สิ่งกระตุ้น ตัวกระตุ้น ที่ช่วยส่งเสริม สร้างแรงจูงใจ เช่นรูปนักกีฬาที่ชื่นชอบ ช่วยกระตุ้นให้ฝึกซ้อมกีฬา ตารางการดูหนังสือ ช่วยกระตุ้นให้อ่านหนังสือ

2.3 การสร้างเงื่อนไข เช่น จะดูโทรทัศน์ได้เมื่อทำการบ้านเสร็จแล้วเท่านั้น

2.4 ใช้รางวัล เมื่อทำดี มีรางวัล อาจเป็นคำชม สิ่งของ เงิน หรือโอกาสพิเศษ หรือใช้รางวัลที่เป็นแต้ม ที่สามารถสะสมมากขึ้นเพื่อแลกเป็นรางวัลที่ใหญ่ขึ้น

2.5 แก้ไขด้วยการทำซ้ำ เช่น ล้างจานไม่สะอาดก็ให้ล้างจานไปอีก 5 วัน เขียนคำที่ผิดให้ถูกต้องบนกระดาน 100 จบ

2.6 ตัดพฤติกรรม ค่อยๆฝึกหรือแก้ไขพฤติกรรมทีละน้อย เช่น การสอนให้สวมเสื้อ เริ่มจาก การฝึกใส่กระดุม

2.7 เป็นแบบอย่างที่ดี และต้องมีพื้นฐานความสัมพันธ์ที่ดีมาก่อน

2.8 ใช้สิ่งทดแทน หรือใช้น้ำดีไล่น้ำเน่า หากกิจกรรมที่ดี มาทดแทน หรือเบนความสนใจไปจากกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น เล่นกีฬาแทนที่การเล่นเกม ให้โอกาสช่วยเหลือคนอื่น แทนการแก่งแย่ง

2.9 ลงโทษ การทำให้เกิดความไม่พอใจเมื่อทำความผิด เช่น การตี ตัดรางวัล ตัดโอกาส เพื่อไม่ให้ทำผิดอีก การใช้ควรรระมัดระวัง อาจเกิดผลเสียตามมาได้มาก ต้องมีการตกลงกันล่วงหน้า

2.10 ถอนพฤติกรรม ลดการลงโทษ ค่าที่ไม่ได้ผล และยังทำให้พฤติกรรมนั้นยังคงมีอยู่

3. วัตถุประสงค์ของงาน

สแตรง (Strang , 1960 อ้างถึงใน สุขจิต ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533 : 9)กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกรมอบหมายงานไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักศึกษามีความพยายาม ความคิดริเริ่ม ความเป็นอิสระ มีโอกาสใช้ความคิดของตนเอง

2. ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างจากการเรียนในโรงเรียนให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่ได้รับจากโรงเรียน โดยทำกิจกรรม
4. สนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการเตรียมตัวฝึกปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 3) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
2. เพื่อให้รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและ

ข้อบกพร่องในการเรียนวิชานั้นๆ

4. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ
5. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
6. เพื่อให้มีวินัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิด

ประโยชน์

7. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม รู้จักเสียสละ ช่วยเหลือสังคมและทำงานเป็นหมู่คณะได้
8. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองสามารถสนับสนุน และช่วยเหลือในข้อบกพร่อง

ต่างๆ ของนักศึกษาที่เกิดจากการเรียนการสอนได้

4. ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2543 : 359) กล่าวว่า ถ้าบุคคลใดได้มองเห็นช่องทางหรือโอกาสที่ตนสามารถตอบสนองแรงจูงใจที่ตนมีอยู่แล้วก็จะทำให้ความพึงพอใจของเขาดีขึ้น หากฝ่ายบริหารจัดการให้คนงานได้มีโอกาสสนองแรงจูงใจของตนเองแล้ว ความพึงพอใจของคนทำงานจะสูงและผลงานก็จะดีตามไปด้วย ดังนั้นความพึงพอใจที่จะทำงานจะทำให้ผลงานออกมาในทิศทางที่ดีด้วย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545 : 143) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ซึ่งเป็นความสุขของบุคคลที่ เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายของ องค์กร อะไรก็ตามที่ได้มาจากความพึงพอใจของบุคคลสิ่งนั้นจะมีประสิทธิภาพเสมอ

5. ทฤษฎีแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นคำที่ใช้กันมากแต่บางครั้งก็ใช้กันไม่ค่อยถูกต้อง ความจริงแล้วแรงจูงใจใช้เพื่ออธิบายว่าทำไมอินทรีย์จึงกระทำอย่างนั้นและทำให้เกิดอะไรขึ้นมาบ้าง คำว่า “แรงจูงใจ” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Move re” (Kidd, 1973 : 101) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักจูงบุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (To move a person to a course of action) ดังนั้นแรงจูงใจจึงได้รับความสนใจมากในทุกๆวงการ

โลเวลล์ (Lovell, 1980 : 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า “เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ”

ไมเคิล คอเมจัน (Domjan 1996 : 199) อธิบายว่าการจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรม การกระทำกิจกรรมของบุคคลโดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำหรือคืนรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่มีใช้เป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา ยกตัวอย่างลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติคือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเช่น พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

6. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement)

สกินเนอร์ (Skinner) กล่าวว่า "การเสริมแรง จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซ้ำ และพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่ จะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติ (Operant Learning) และพยายามเน้นว่า การตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ ของบุคคล สิ่งเร้า นั้นจะต้องมีสิ่งเสริมแรงอยู่ในตัว หากลดสิ่งเสริมแรงลงเมื่อใด การตอบสนองจะลดลงเมื่อนั้น

ธอร์นไคค์ (Thorndike) ให้ข้อสรุปว่า การเสริมแรง จะช่วยให้เกิดความกระหายใคร่รู้เกิด ความพอใจ และนำไปสู่ความสำเร็จ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษณ์ รุ่งโรจน์ (2552 : 5) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการศึกษาการปรับพฤติกรรม ความรับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โดยการเสริมแรงทางบวก โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาโดยการเสริมแรงทางบวก จากการศึกษาวิจัยเรื่องพบว่า การให้แรงเสริมทางบวกคือ การให้รางวัลและคำ

ชมเชย สามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษา ทั้ง 3 คนได้เป็นอย่างดี เพราะนักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้รับรางวัลและคำชมเชยเป็นแรงเสริม จึงทำให้มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้รางวัล หรือคำชมเชย จึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับพฤติกรรมของนักศึกษาคนอื่นๆ ได้ต่อไป

จันทร์อรุณ พนาลัย (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรม จริยธรรม นักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม สำนักเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาจริยธรรมนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านความมีระเบียบวินัยด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน และด้านความขยันหมั่นเพียร จากการศึกษาวิจัยพบว่า หลังจากการศึกษาพฤติกรรมจากแบบสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษาโรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยมากที่สุด ด้านความอดทน ความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรตามลำดับ นักศึกษามีพฤติกรรมก่อนและหลังต่างกันตามค่าสถิติ .05 ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมที่ดีขึ้นหลังจากการเสริมแรง

จรัส เนาวะเศษ (2547 : 62) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมกรณีวินัยในตนเองโดยใช้แบบฝึกความมีวินัย ของนักศึกษาช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนชุมชนบัวคำ อำเภอโพธิ์ชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการมีวินัยในตนเองก่อนและหลังการใช้แบบฝึกความมีวินัย จากการศึกษาวิจัยพบว่า นักศึกษาได้รับการฝึกความมีวินัยและมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นโดยมีการให้คะแนน และกล่าวชมเชย นักศึกษามีความรับผิดชอบมากขึ้นและมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยมีคะแนนก่อนการฝึกความมีวินัยในตนเองโดยมีคะแนนรวม 264.44 คะแนนค่าเฉลี่ย 3.84 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ($T = 0$) โดยจำแนกเป็นรายละเอียดดังนี้ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว ด้านการทำความสะอาด ด้านความรับผิดชอบ นักศึกษาที่ได้รับการฝึกมีการพัฒนาด้านพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

นันทกาญจน์ รัตนวิจิตร (2554 : 47) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบการเข้าห้องเรียนของนักศึกษาโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระเบียบวินัยที่ดีให้แก่นักศึกษา และให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น จากการศึกษาวิจัยพบว่า ภายหลังจากการปรับพฤติกรรม ความรับผิดชอบในการเรียนรายวิชา ส 31101 ของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 38 คน โดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ พบว่านักศึกษามีความรับผิดชอบในการเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ ในทุกด้านดีขึ้นตามลำดับและในสัปดาห์ที่ 10 พบว่านักศึกษาทุกคนมีความรับผิดชอบดีทุกด้าน มีบุคลิกภาพดีขึ้น ผลการปรับ

พฤติกรรมในครั้งนี้ทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถทำแบบทดสอบหลังหน่วยการเรียนรู้ทุกหน่วยผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

พัฒนาภา แสงสาคร (2550 : 59) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนบนฐานการฝึกสติ แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตพญาไท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียน จากการศึกษาวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมตามโปรแกรมฝึกสติเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน (MTPEAR) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสถิติและพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนเมื่อวัดหลังการอบรมทันทีสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ นักศึกษาที่ได้รับการอบรมตามโปรแกรมพุทธวิถี (MTPUBM) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสถิติเมื่อวัดหลังการอบรมทันที สูงกว่าการเข้ารับการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .001$ อย่างไรก็ตามพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนมีความแตกต่างกันหลังจากได้รับการอบรม และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นโดยการกระตุ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงาน วิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. ระยะเวลาในการดำเนินงาน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้

1.1 ประชากร (Poputation)

ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 226 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก มีความรับผิดชอบในระดับดี มีความรับผิดชอบในระดับปานกลาง มีความรับผิดชอบในระดับพอใช้ และควรปรับปรุง

2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

2.3 แบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน เป็นแบบประมาณค่า 6 ระดับ คือ มีความรับผิดชอบในระดับดีมาก มีความรับผิดชอบในระดับดี มีความรับผิดชอบในระดับปานกลางมีความรับผิดชอบในระดับพอใช้ ควรปรับปรุง และควรแก้ไข

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

3.1 สังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอน และขณะมอบหมายงาน การบ้าน หรือ ใบงานให้นักศึกษาเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

3.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมแบบให้คะแนน โดยใช้วิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษานักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

3.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมแบบให้คะแนนสังเกตเป็นรายสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

3.4 นำรูปแบบการให้คะแนนไปใช้จริง และทำการเก็บข้อมูลทำการประเมินคะแนน และผลงานของนักศึกษาตามชิ้นงานที่ส่งอาจารย์ผู้สอน ในวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาพฤติกรรมครั้งนี้เป็นการทดลองแบบใช้การสังเกต แบบสอบถาม บันทึกพฤติกรรม และการให้คะแนนของนักศึกษาใช้เวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็น 4 ระยะดังนี้

ครั้งที่ 1 เป็นระยะสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 โดยใช้เวลาการสังเกต 1 สัปดาห์ ซึ่งแบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 เป็นระยะที่ใช้การเสริมแรง คือ ใช้วิธีการการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานก่อน และทำได้อีกต้อง และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์นักศึกษาที่ส่งตามเวลาที่กำหนดจะได้คะแนนเต็ม ส่วนนักศึกษาที่ส่งช้าคะแนนจะลดลงไปเรื่อยๆ ตามระยะเวลาที่กำหนด ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานของนักศึกษานั้นใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์ โดยผู้ปรับพฤติกรรมเป็นผู้ให้คะแนนในการส่งงาน และจะให้คะแนนเต็มแก่นักศึกษาที่ส่งตามเวลาที่กำหนด และมีแบบบันทึกผลคะแนนเป็นรายสัปดาห์เพื่อแจ้งให้นักศึกษาได้ทราบผลคะแนน

ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะมีการกระตุ้นนักศึกษาโดยการให้รางวัล และมีการดำเนินและกล่าวตักเตือนนักศึกษาผู้ที่ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย และทำโทษโดยการเพิ่มภาระงานให้แก่นักศึกษาผู้ที่ไม่ส่งงาน

ครั้งที่ 4 เป็นระยะการตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาใช้เวลา 1 สัปดาห์ โดยจะไม่มีภาระกระตุ้น และการให้รางวัลนักศึกษา มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ทำตามปกติ แต่เนื่องจากความเคยชินของนักศึกษา และกลัวถูกตัดคะแนน นักศึกษาก็จะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานไปในทางที่ดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 คิดจากจำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยคิดคำนวณเป็นร้อยละ ของการส่งงานตรงเวลา โดยแบ่งเป็นส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ส่งช้ากว่ากำหนดระยะเวลา และไม่ส่งงาน

5.2 นำค่าสถิติร้อยละ และค่าสถิติค่าเฉลี่ยของคะแนนในการส่งงานแต่ละสัปดาห์ มาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ส่งงานตามเวลาว่ามีการปรับพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่ มีผลการเรียนดีขึ้นหรือไม่ โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

สูตรการคำนวณร้อยละ (หาค่าแต่ละสัปดาห์)

สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนข้อมูลที่บันทึกได้} \times 100}{\text{จำนวนตัวอย่าง}}$$

การคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ ในแต่ละครั้งมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาไปในทางที่ดีขึ้น คิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์/ ครั้ง โดยการใส่สูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = n / N \times 100$$

เมื่อ n คือ จำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบ

เมื่อ N คือ จำนวน ข้อมูลทั้งหมด

สูตรการคำนวณค่าเฉลี่ย (หาค่าแต่ละสัปดาห์)

สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

การคำนวณเพื่อเปรียบเทียบในแต่ละครั้ง นักศึกษามีผลเฉลี่ยของคะแนนจากการส่งงานเพิ่มขึ้นหรือไม่คิดคะแนนเฉลี่ยเป็นที่คะแนน/ครั้ง โดยการใช้สูตรคำนวณดังนี้

เมื่อ	$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
	$\sum X$	คือ	ผลบวกของข้อมูลทุกค่า
	n	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน กรณีศึกษา: วิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาหาสาเหตุของพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน และเพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน จากการวิจัยในครั้งนี้เก็บข้อมูลโดย แบบสังเกต แบบสอบถาม และแบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน โดยการใช้กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 จำนวน 49 คน โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อภาระงาน

ตอนที่ 2 ผลของสาเหตุที่นักศึกษามีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน

ตอนที่ 3 ผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน

ตอนที่ 4 ผลการการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานจำนวน 4 ครั้ง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเสนอข้อมูลเป็นตารางจำนวนทั้งหมด 7 ตาราง ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อภาระงาน

จากตารางที่ 1 แสดงผลการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อภาระงาน

รายการ	ระดับคะแนน (ร้อยละ)					รวม	ลำดับที่
	5	4	3	2	1		
1. เริ่มต้นงานที่ได้รับมอบหมายทันที	19	17	0	0	64	100	3
2. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	19	17	0	0	64	100	3
3. ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด	19	17	0	0	64	100	3
4. ขอคำแนะนำจากครูหรือเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ	0	0	26	36	38	100	5
5. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ	13	6	4	9	68	100	4
6. ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ	19	17	0	0	64	100	3
7. สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	36	25	17	11	11	100	2
8. ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน	79	8	13	0	0	100	1
9. มีความตั้งใจในการทำงาน	19	17	0	0	64	100	3
10. ไม่แกล้ง หยอกล้อ เพื่อนขณะทำงาน	19	17	0	0	64	100	3

จากตารางที่ 2 สรุปผลได้ว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 จำนวน 49 คน จากการสังเกตพฤติกรรมที่มีเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 79 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 8. ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง พฤติกรรมที่มีเป็นอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 36 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 7. สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง พฤติกรรมที่มีเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 19 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 1. เริ่มต้นงานที่ได้รับมอบหมายทันที, 2. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน, 3. ทำงานเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด, 9. มีความตั้งใจในการทำงาน, 10. ไม่แกล้ง หยอกล้อ เพื่อนขณะทำงาน พฤติกรรมที่มีเป็นอันดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 13 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 5. ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความ

เต็มใจ พฤติกรรมที่มีเป็น อันดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 0 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 4.ขอ
คำแนะนำจากครูหรือเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ

จากการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อภาระงาน สิ่งที่นักศึกษาปฏิบัติทันทีเมื่อ
ได้รับมอบหมายงาน คือ ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำระหว่างเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ สนใจศึกษาหา
ความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 ผลของสาเหตุที่นักศึกษามีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน

จากตารางที่ 2 แสดงสาเหตุที่นักศึกษามีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน

รายการ	ระดับคะแนน (ร้อยละ)					รวม 100	ลำดับที่
	5	4	3	2	1		
1. นักศึกษามีพฤติกรรมคิดเกม ดิตโทรศัพท์ และไม่สนใจ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย	38	21	5	17	19	100	2
2. ภาระงานที่ได้รับมอบหมายยากเกินไปจึงทำให้เกิดการ ต่อต้าน	0	0	0	15	85	100	5
3. ระยะเวลาในการการทำงานที่ได้รับมอบหมายน้อย เกินไป	6	4	13	15	62	100	4
4. นักศึกษาเกียจคร้านและไม่เห็นความสำคัญของงานที่ ได้รับมอบหมาย	64	0	0	17	19	100	1
5. นักศึกษาขาดความรับผิดชอบต่อการทำงาน	64	0	0	17	19	100	1
6. คะแนนที่ได้รับต่อชิ้นงานน้อยเกินไป	13	15	4	6	62	100	3
7. ภาระงานที่นักศึกษาได้รับมีจำนวนมากเกินไป	38	21	4	18	19	100	2
8. เพื่อนร่วมชั้นเรียนก่อความวุ่นวายและรบกวนเวลาทำงาน	38	21	17	19	4	100	2
9. อาจารย์ผู้สอนอธิบายหรือมอบหมายงานให้ไม่ชัดเจน	0	0	0	15	85	100	5
10. นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยพื้นฐาน	64	11	0	6	19	100	1

จากตารางที่ 1 สรุปผลได้ว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่
1/3 จำนวน 44 คน ประกอบด้วยนักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็น
อันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 64 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 4. นักศึกษาเกียจคร้านและไม่เห็น
ความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย, 5. นักศึกษาขาดความรับผิดชอบต่อการทำงาน, นักศึกษาที่มี
พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 38 ประกอบด้วย

พฤติกรรมในข้อที่ 1. นักศึกษามีพฤติกรรมติดเกม ติดโทรศัพท์ และไม่สนใจภาระงานที่ได้รับมอบหมาย, 7. ภาระงานที่นักศึกษาได้รับมีจำนวนมากเกินไป 8. เพื่อนร่วมชั้นเรียนก่อความวุ่นวายและรบกวนเวลาทำงาน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 13 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 6. คะแนนที่ได้รับต่อชิ้นงานน้อยเกินไป นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 6 ประกอบด้วยพฤติกรรมใน ข้อที่ 3. ระยะเวลาในการการทำงานที่ได้รับมอบหมายน้อยเกินไป นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 0 ประกอบด้วยพฤติกรรมในข้อที่ 2. ภาระงานที่ได้รับมอบหมายยากเกินไปจึงทำให้เกิดการต่อต้าน, 9. อาจารย์ผู้สอนอธิบายหรือมอบหมายงานให้ไม่ชัดเจน

จากการสอบถามพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน สาเหตุหลักๆ ที่นักศึกษาขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน คือ นักศึกษาเกียจคร้านและไม่เห็นความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษาขาดความรับผิดชอบในการทำงาน และนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญ

ตอนที่ 3 ผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน

จากตารางที่ 3 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 1 สังเกตการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตามกำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
1	AT.C1		✓		3
2	AT.C2	✓			5
3	AT.C3	✓			5
4	AT.C4			✓	0
5	AT.C5		✓		3
6	AT.C6			✓	0
7	AT.C7			✓	0
8	AT.C8			✓	0
9	AT.C9			✓	0
10	AT.C10		✓		3
11	AT.C11	✓			5
12	AT.C12	✓			5
13	AT.C13			✓	0
14	AT.C14	✓			5
15	AT.C15			✓	0
16	AT.C16			✓	0

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตาม กำหนด	ส่งงานช้ากว่า กำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
17	AT.C17		✓		3
18	AT.C18			✓	0
19	AT.C19			✓	0
20	AT.C20			✓	0
21	AT.C21			✓	0
22	AT.C22			✓	0
23	AT.C23			✓	0
24	AT.C24			✓	0
25	AT.C25			✓	0
26	AT.C26			✓	0
27	AT.C27			✓	0
28	AT.C28			✓	0
29	AT.C29			✓	0
30	AT.C30			✓	0
31	AT.C31		✓		3
32	AT.C32			✓	0
33	AT.C33				5
34	AT.C34		✓		3
35	AT.C35			✓	0
36	AT.C36			✓	0
37	AT.C37			✓	0
38	AT.C38		✓		3
39	AT.C39				5
40	AT.C40		✓		3
41	AT.C41		✓		3
42	AT.C42			✓	0
43	AT.C43			✓	0
44	AT.C44				5
รวม		8	9	27	72
		18	20	61	$\bar{X} = 2$

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่าผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 1 สังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อการงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์) พบว่านักศึกษาส่งงานตามกำหนด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18 นักศึกษาส่งงานช้ากว่ากำหนด มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20 นักศึกษาไม่ส่งงาน มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 61 ผลจากคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 2 คะแนน ซึ่งหมายความว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับพอใช้

จากการตรวจงานที่นักศึกษาส่งมาในครั้งที่ 1 นั้น สาเหตุที่นักศึกษาส่งน้อยนั้นน่าจะมาจากไม่มีการกระตุ้นทั้งการเสริมแรงทางบวก และทางลบจึงทำให้นักศึกษาไม่ใส่ใจเกี่ยวกับงาน และไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย จึงทำให้ผลของความรับผิดชอบต่อการงานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 อยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น

จากตารางที่ 4 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำได้ถูกต้อง และเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตามกำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
1	AT.C1	✓			4
2	AT.C2	✓			5
3	AT.C3	✓			5
4	AT.C4			✓	0
5	AT.C5	✓			4
6	AT.C6			✓	0
7	AT.C7			✓	0
8	AT.C8		✓		3
9	AT.C9		✓		3
10	AT.C10	✓			4
11	AT.C11	✓			5
12	AT.C12	✓			5
13	AT.C13		✓		3
14	AT.C14	✓			5
15	AT.C15			✓	0
16	AT.C16	✓			4
17	AT.C17		✓		3
18	AT.C18			✓	0
19	AT.C19			✓	0
20	AT.C20		✓		3

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตามกำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
21	AT.C21	✓			4
22	AT.C22	✓			4
23	AT.C23	✓			4
24	AT.C24			✓	0
25	AT.C25			✓	0
26	AT.C26			✓	0
27	AT.C27			✓	0
28	AT.C28			✓	0
29	AT.C29			✓	0
30	AT.C30	✓			4
31	AT.C31		✓		3
32	AT.C32		✓		3
33	AT.C33	✓			5
34	AT.C34		✓		3
35	AT.C35		✓		3
36	AT.C36	✓			5
37	AT.C37	✓			5
38	AT.C38	✓			5
39	AT.C39	✓			5
40	AT.C40	✓			5
41	AT.C41	✓			5
42	AT.C42	✓			5
43	AT.C43	✓			5
44	AT.C44	✓			5
รวม		23	9	12	150
		52	20	27	$\bar{X} = 3$

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่าผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำได้ถูกต้อง และรีบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์) พบว่านักศึกษาส่งงานตามกำหนด มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 52 นักศึกษาส่งงานช้ากว่ากำหนด มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20 นักศึกษาไม่ส่งงาน

มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ผลจากคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3 คะแนน ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง

จากการตรวจงานที่นักศึกษาส่งมาในครั้งที่ 2 นั้น สาเหตุที่นักศึกษาส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 นั้นน่าจะมาจากการใช้การเสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำได้ ถูกต้อง และเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์จึงทำให้ผลของความรับผิดชอบต่อภาระงาน ของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 อยู่ในระดับปานกลางซึ่งถือว่ามีการพัฒนา พฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น

จากตารางที่ 5 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 3 เป็นระยะ ตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้น โดยการให้รางวัล และดำเนินหรือลงโทษ นักศึกษาที่ไม่ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตามกำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
1	AT.C1	✓			5
2	AT.C2	✓			5
3	AT.C3	✓			5
4	AT.C4			✓	0
5	AT.C5	✓			5
6	AT.C6	✓			5
7	AT.C7			✓	0
8	AT.C8	✓			5
9	AT.C9	✓			5
10	AT.C10	✓			5
11	AT.C11	✓			5
12	AT.C12	✓			5
13	AT.C13	✓			5
14	AT.C14	✓			5
15	AT.C15	✓			5
16	AT.C16	✓			5
17	AT.C17	✓			5
18	AT.C18		✓		3
19	AT.C19		✓		3
20	AT.C20			✓	0
21	AT.C21	✓			5

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตาม กำหนด	ส่งงานช้ากว่า กำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
22	AT.C22	✓			5
23	AT.C23	✓			5
24	AT.C24			✓	0
25	AT.C25			✓	0
26	AT.C26			✓	0
27	AT.C27	✓			5
28	AT.C28			✓	0
29	AT.C29			✓	0
30	AT.C30	✓			5
31	AT.C31		✓		3
32	AT.C32		✓		3
33	AT.C33	✓			5
34	AT.C34			✓	0
35	AT.C35		✓		3
36	AT.C36	✓			5
37	AT.C37	✓			5
38	AT.C38	✓			5
39	AT.C39	✓			5
40	AT.C40	✓			5
41	AT.C41	✓			5
42	AT.C42	✓			5
43	AT.C43	✓			5
44	AT.C44	✓			5
รวม		30	5	9	180
		68	11	20	$\bar{X} = 4$

ตารางที่ 5 สรุปได้ว่าผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 3 เป็นระยะ
 ตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้น โดยการให้รางวัล และดำเนินหรือลงโทษ
 นักศึกษาที่ไม่ส่งงาน โดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) พบว่านักศึกษาส่ง
 งานตามกำหนด มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 68 นักศึกษาส่งงานช้ากว่ากำหนด มีจำนวน 5 คน
 คิดเป็นร้อยละ 11 นักศึกษาไม่ส่งงาน มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ผลจากคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับ 4 คะแนน ซึ่งหมายความว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับดี

จากการตรวจงานที่นักศึกษาส่งมาในครั้งที่ 3 นั้น สาเหตุที่นักศึกษาส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 นั้นน่าจะมาจากการการกระตุ้น โดยการให้รางวัล และตำหนิหรือลงโทษนักศึกษาที่ไม่ส่งงาน โดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้นซึ่งนักศึกษากลัวว่าจะถูกตำหนิและต้องรับภาระงานเพิ่ม จึงทำให้ผลของความรับผิดชอบต่อภาระงาน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 อยู่ในระดับดีซึ่งถือว่ามีการพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นจากครั้งที่ 2 อย่างมาก

จากตารางที่ 6 แสดงผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มีการกระตุ้น และการให้รางวัล มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์)

เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตามกำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
1	AT.C1	✓			5
2	AT.C2	✓			5
3	AT.C3	✓			5
4	AT.C4			✓	0
5	AT.C5	✓			5
6	AT.C6	✓			5
7	AT.C7			✓	0
8	AT.C8	✓			5
9	AT.C9	✓			5
10	AT.C10	✓			5
11	AT.C11	✓			5
12	AT.C12	✓			5
13	AT.C13	✓			5
14	AT.C14	✓			5
15	AT.C15	✓			5
16	AT.C16	✓			5
17	AT.C17	✓			5
18	AT.C18	✓			5
19	AT.C19	✓			5
20	AT.C20	✓			5
21	AT.C21	✓			5
22	AT.C22	✓			5

23	AT.C23	✓			5
เลขที่	ชื่อ - นามสกุล	ส่งงานตามกำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด	ไม่ส่งงาน	คะแนน
24	AT.C24	✓			5
25	AT.C25	✓			5
26	AT.C26	✓			5
27	AT.C27	✓			5
28	AT.C28	✓			5
29	AT.C29		✓		3
30	AT.C30	✓			5
31	AT.C31	✓			5
32	AT.C32	✓			5
33	AT.C33	✓			5
34	AT.C34	✓			5
35	AT.C35	✓			5
36	AT.C36	✓			5
37	AT.C37	✓			5
38	AT.C38	✓			5
39	AT.C39	✓			5
40	AT.C40	✓			5
41	AT.C41	✓			5
42	AT.C42	✓			5
43	AT.C43	✓			5
44	AT.C44	✓			5
รวม		41	1	2	217
		93	2	5	$\bar{X} = 5$

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่าผลการบันทึกการส่งงาน/การให้คะแนน ในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มีภาระกระตุ้น และการให้รางวัล มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) พบว่านักศึกษาส่งงานตามกำหนด มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 93 นักศึกษาส่งงานช้ากว่ากำหนด 1 คนคิดเป็นร้อยละ 2 และนักศึกษาไม่ส่งงาน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ผลจากคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ 5 คะแนน ซึ่งหมายความว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับดีมาก

จากการตรวจงานที่นักศึกษาส่งมาในครั้งที่ 4 นั้น สาเหตุที่นักศึกษาส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 3 นั้นน่าจะมาจากความเคยชินและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากที่ไม่เคยส่งงาน มาเป็นส่งเข้า และส่งตามกำหนดระยะเวลา จึงทำให้ผลของความรับผิดชอบต่อการงาน ของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 อยู่ในระดับดีมากซึ่งถือว่ามีการพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น จากครั้งที่ 3 อย่างมากและจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยพบสาเหตุของพฤติกรรมขาดความ รับผิดชอบต่อการงาน จนกระทั่งนำไปสู่แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ ได้กำหนดไว้

ตอนที่ 4 ผลการการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานจำนวน 4 ครั้ง

จากตารางที่ 7 แสดงผลการการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน จำนวน 4 ครั้ง

รายการ	แสดงจำนวนร้อยละ			$\bar{X}$
	ส่งตาม กำหนด	ส่งช้ากว่า กำหนด	ไม่ส่งงาน	
ครั้งที่ 1 สังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์)	18	20	61	2
ครั้งที่ 2 มีการใช้การ เสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตาม กำหนดระยะเวลา ทำได้ถูกต้อง และเรียบร้อย และใช้คะแนน เป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์)	52	20	27	3
ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการ กระตุ้น โดยการให้รางวัล และดำเนินหรือลงโทษนักศึกษาที่ไม่ ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์)	68	11	20	4
ครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มี การกระตุ้น และการให้รางวัล มีเพียงการมอบหมายภาระงาน ให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์)	93	2	5	5

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 จำนวน 44 คน พบว่าในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มี การกระตุ้น และการให้รางวัล มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 5 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบในระดับที่ดีมาก โดยผู้ส่งงานตาม กำหนดคิดเป็นร้อยละ 93 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 68 โดยที่ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้นโดยการให้รางวัล และดำเนินหรือ ลงโทษนักศึกษาที่ไม่ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ย คะแนนอยู่ในระดับ 4 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับดี โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนด

คิดเป็นร้อยละ 68 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 52 โดยที่ครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำได้ถูกต้องและเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 52 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 18 โดยที่ครั้งที่ 1 เป็นสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับพอใช้ โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 52

จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้ง 4 ครั้งส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย จนมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่วิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนวิชาการกำหนดไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน
กรณีศึกษา : วิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1. เพื่อศึกษาสาเหตุของ
พฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน 2. เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนา
พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน กลุ่มตัวอย่างประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ 1. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน แบบ
มาตราส่วนประมาณค่า 2. แบบสอบถามพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน แบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 3. แบบบันทึกเวลาการส่งงาน/การให้คะแนน ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยสามารถ
สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จากการศึกษาค้นคว้าสาเหตุของพฤติกรรมของนักศึกษาที่ขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน
พบว่า สาเหตุของการขาดพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ
64 ประกอบด้วยพฤติกรรมเกียจคร้านและไม่เห็นความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย และ
นักศึกษขาดความรับผิดชอบในการทำงาน พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็น
อันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 38 ประกอบด้วยพฤติกรรมการติดเกม ติดโทรศัพท์ และไม่สนใจภาระ
งานที่ได้รับมอบหมาย ภาระงานที่นักศึกษาได้รับมีจำนวนมากเกินไป เพื่อนร่วมชั้นเรียนก่อกวน
และรบกวนเวลาทำงาน พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อย
ละ 13 ประกอบด้วยคะแนนได้รับต่อชิ้นงานน้อยเกินไป พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระ
งานมาเป็นอันดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 6 ประกอบด้วย ระยะเวลาในการการทำงานที่ได้รับมอบหมาย
น้อยเกินไป พฤติกรรมขาดความรับผิดชอบต่อภาระงานมาเป็นอันดับที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 0
ประกอบด้วยภาระงานที่ได้รับมอบหมายยากเกินไปจึงทำให้เกิดการต่อต้าน และอาจารย์ผู้สอน
อธิบายหรือมอบหมายงานให้ไม่ชัดเจน

2. จากการหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงาน พบว่า
นักศึกษาในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยไม่มีภาระกระตุ้น และการ
ให้รางวัล มีเพียงการมอบหมายภาระงานให้ตามปกติ (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่

ในระดับ 5 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบในระดับที่ดีมาก โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 93 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 24 โดยที่ครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้นโดยการให้รางวัล และคำนิหรือลงโทษ นักศึกษาที่ไม่ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 4 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับดี โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 68 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 15 โดยที่ครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยการกล่าวชมเชยผู้ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทำให้ถูกต้องและเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 52 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 36 โดยที่ครั้งที่ 1 เป็นสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับพอใช้ โดยผู้ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 18 จากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้ง 4 ครั้งส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย จนมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการกำหนดไว้

5. อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่านักศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นมีความรับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับ มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากเพราะมีการใช้การเสริมแรงทางบวก โดยการกล่าวชมเชย การให้รางวัล ขึ้นซึ่งจะสอดคล้องกับวิจัยของ กฤษณ์ รุ่งโรจน์ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย เรื่องการศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โดยการเสริมแรงทางบวก โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาโดยการเสริมแรงทางบวก เพราะมีการให้แรงเสริมทางบวกคือ การให้รางวัล และกล่าวคำชมเชย สามารถลดพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษา ได้เป็นอย่างดี เพราะนักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้รับรางวัลและคำชมเชยเป็นแรงเสริม จึงทำให้มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้รางวัล หรือคำชมเชย จึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับพฤติกรรมของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1/3 ให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น

จากวิจัยของ จันทรอรุณ พนาลัย ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม สำนักเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาจริยธรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้านความมีระเบียบวินัยด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน และด้านความขยันหมั่นเพียร

พบว่า หลังจากการศึกษาพฤติกรรมจากแบบสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนโรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยมากที่สุด ด้านความอดทน ความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความขยันหมั่นเพียรตามลำดับ นักศึกษามีพฤติกรรมก่อนและหลังต่างกันตามค่าสถิติ .05 ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมที่ดีขึ้นหลังจากการเสริมแรง และวิจัยของ จรัส เนาวะเศษ ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง โดยใช้แบบฝึกความมีวินัย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนชุมชนบัวคำ อำเภอโพธิ์ชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลของการมีวินัยในตนเองก่อนและหลังการใช้แบบฝึกความมีวินัย พบว่า นักเรียน ได้รับการฝึกความมีวินัยและมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นโดยมีการให้คะแนน และกล่าว ชมเชย นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้นและมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยมีคะแนน ก่อนการฝึกความมีวินัยในตนเองโดยมีคะแนนรวม 264.44 คะแนนค่าเฉลี่ย 3.84 อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .01 ($T = 0$) โดยจำแนกเป็นรายละเอียดดังนี้ ด้านการตรงต่อเวลา ด้านการเข้าแถว ด้านการทำ ความเคารพ ด้านความรับผิดชอบ นักเรียนที่ได้รับการฝึกมีการพัฒนาด้านพฤติกรรมไปในทางที่ดี ขึ้น ซึ่งจะสอดคล้องกับวิจัยของผู้วิจัย เพราะมีการใช้การเสริมแรงเช่นเดียวกัน เป็นการเสริมแรง ทางลบ โดยการตำหนิ และลงโทษให้นักศึกษามีภาระงานเพิ่มขึ้นจนกระทั่งนักศึกษามีการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม คือมีความรับผิดชอบมากขึ้นในภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

จากวิจัยของ นันทกาญจน์ รัตนวิจิตร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนา พฤติกรรมความรับผิดชอบการเข้าห้องเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและ การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างระเบียบวินัยที่ดีให้แก่นักเรียน และให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นพบว่า ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการ เรียนรายวิชา ส31101 ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 38 คน โดยการสอนแบบร่วม แรงร่วมใจและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ พบว่านักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนและทำงานที่ ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ ในทุกด้านดีขึ้นตามลำดับและในสัปดาห์ที่ 10 พบว่านักเรียนทุกคนมี ความรับผิดชอบดีทุกด้าน มีบุคลิกภาพดีขึ้น ผลการปรับพฤติกรรมในครั้งนี้ทำให้นักเรียนทุกคน สามารถทำแบบทดสอบหลังหน่วยการเรียนทุกหน่วยผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปนักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และวิจัยของ พิณนภา แสงสาคร ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนบนฐานการฝึกสติ แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะ บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตพายัพ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของผู้เรียนพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมตาม โปรแกรมฝึกสติเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน (MTPEAR) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสถิติ และพฤติกรรมรับผิดชอบด้านการเรียนเมื่อวัดหลังการอบรมทันทีสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ นักศึกษาที่ได้รับการอบรมตามโรแกรมพุทธวิถี (MTPUBM) มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสถิติเมื่อวัดหลังการอบรมทันที สูงกว่าการเข้าการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .001$ อย่างไรก็ตามพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนมีความแตกต่างกันหลังจากได้รับการอบรม และมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยการกระตุ้นซึ่งจะสอดคล้องกับวิจัยของผู้วิจัย คือ นักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนดเวลาในระยะที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. อาจารย์ผู้สอนควรลดภาระงานที่ทำเป็นรายบุคคลลงและหากิจกรรมเสริมเป็นภาระงานที่เป็นรายกลุ่มเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันเพื่อที่นักศึกษาจะได้พัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบที่มีต่อตนเองแล้ว นักศึกษาจะได้มีการพัฒนาพฤติกรรมด้านความสามัคคีที่มีต่อสังคมส่วนรวมหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วย

2. จากการตรวจผลงานของนักศึกษาที่นำมาส่งตามกำหนดคระยะเวลานั้นพบว่า นักศึกษาริบบทำให้ภาระงานเสร็จตามกำหนดเวลา แต่นักศึกษาไม่ใคร่ตรงว่าภาระงานที่นำมาส่งนั้นถูกต้องและเรียบร้อยหรือไม่ ก่อนที่นักศึกษาจะนำมาส่งนักศึกษาควรตรวจสอบความเรียบร้อยของงานนั้นๆ ก่อน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

อาจารย์ควรให้ภาระงานที่หลากหลายมากกว่านี้ที่นอกเหนือจากใบงาน และรายงาน เพื่อที่จะได้พัฒนาทั้งทางด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อภาระงานแล้ว ยังได้พัฒนาทางด้านทักษะทางวิชาการให้แก่ศึกษา ควรให้งานกลุ่มบ้างเพื่อดูความสามัคคีในหมู่คณะ และปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน

ภาคผนวก

บรรณานุกรม

- กฤษฎ์ รุ่งโรจน์. (2552). ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการศึกษาการปรับพฤติกรรมความ
รับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โดยการเสริมแรงทางบวก.
วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิคมวิทยา.
- กาญจนา วังมายู. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.
- จันทร์อรุณ พนาลัย. (2550). การพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
ยางชุมน้อยพิทยาคม สำนักเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 1. วิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม.
- นันทกาญจน์ รัตนาวิจิตร. (2554). ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมความ
รับผิดชอบการเข้าห้องเรียนของนักศึกษาโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการ
เรียนรู้อย่างเป็นระบบ. วิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนเทิงวิทยาคม.
- ประวีติ เอรารวรรณ์. (2542). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ
จำกัด.
- พินณาภา แสงสาคร. (2550). การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนบนฐานการฝึกสติ
แผนกวิชาสังคมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา วิทยาเขตพายัพ.
- พรนภิส ดาราสว่าง. (2545). การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้. คณะศิลปปะ
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2525). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมภพ สุวรรณรัฐ. (ม.ป.ป.). หลักและแนวทางการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาโดยยึดผู้เรียน
เป็นสำคัญแบบ CIPPA. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ “เขียนแผนการ
สอนที่เน้นสมรรถนะอาชีพ” (อัครา).

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	อาจารย์มานอนน์ เมธาพุดพิงษ์สกุล
วัน เดือน ปีเกิด	1 ตุลาคม 2530
สถานที่เกิด	ขอนแก่น
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ตำแหน่งหน้าที่	อาจารย์สาขาวิชาพื้นฐานทั่วไป วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ